

Reactie op “Voorstel van Wet tot wijziging van de Leerplichtwet 1969 en de Wet op het onderwijstoezicht houdende aanvullende voorschriften aan de vrijstelling als bedoeld in artikel 5, onder b, van de Leerplichtwet 1969 (Wet voorschriften vrijstelling leerplicht bij richtingbezwaren)”.

L.S.,

Dit voorstel is gespeend van elke vorm van logica.

Het is me inmiddels duidelijk dat deze maatschappij niet door de rede wordt geleid (we leven immers in een democratie, zoals een politica me ooit duidelijk maakte), maar dit gaat heel ver, door de rede totaal uit de vergelijking te schrappen.

Thuisonderwijs is bewezen effectiever dan schoolonderwijs. Dit is keer op keer bewezen, in binnen- en buitenlands onderzoek.

Thuisonderwijs is minstens tienduizenden jaren ouder dan schoolonderwijs.

Thuisonderwijs is voor de gezinnen wel duurder, maar voor de maatschappij veel goedkoper. De gezinnen investeren enorm veel tijd, energie en geld en de maatschappij plukt daar ook de vruchten van.

Er zijn maar een paar honderd kinderen die thuisonderwijs krijgen. Onderwijs dat kwalitatief dus beter is dan de wettelijk verplichte schoolvariant.

Kinderen die thuisonderwijs hebben genoten presteren op alle vlakken beter dan kinderen die op school “zitten”. Op alle vlakken dus ook cognitief, sociaal en emotioneel.

Nu heeft u het voorstel om deze superieure vorm van onderwijs nog moeilijker te maken voor de gezinnen.

Er was geen probleem, er is nog steeds geen probleem, maar voor een paar honderd kinderen die beter dan de rest worden onderwezen gaat u honderden uren stukken schrijven, debatteren en nu een internetconsultatie doen.

Ik kan eigenlijk maar twee redenen bedenken voor deze actie, namelijk ten eerste het creëren van nog meer “Bullshit Jobs”, zoals David Graeber beschrijft in zijn gelijknamig boek. Dat is misschien een voordeel maar er zijn veel meer nadelen.

Ten tweede: de aandacht afleiden van het thuiszittersprobleem. Kinderen die thuisonderwijs krijgen zijn geen thuiszitters. Thuiszitters zijn kinderen die niet passen in het reguliere onderwijs. Dit is een heel andere groep dan de kinderen van wie de ouders bewust voor thuisonderwijs hebben gekozen. Deze twee groepen worden vaak over één kam geschoren, maar zijn dus per definitie hele verschillende groepen.

Als je de groep thuiszitters, die een factor 15x groter is, met de thuisonderwijs groep samenvoegt, dan lijkt het ineens wel een groot probleem. Verder is er een enorme groep zogenaamde “verborgen thuiszitters”, waarvan niemand weet hoe groot die (groep) is.

Het echte grote probleem zijn de thuiszitters. Dit is met name voor de kinderen in kwestie zelf problematisch. Deze kinderen zijn de dupe van het (voor hen) falend onderwijsstelsel. Het lijkt erop dat de overheid een non-probleem (thuisonderwijs) probeert aan te pakken en daardoor de aandacht van het echte probleem (thuiszitters) af probeert te leiden. Helaas erg succesvol.

Hieronder heb ik slechts enkele kanttekeningen geplaatst bij het voorstel, want zoals eerder geschreven kan ik niet rationeel of logisch reageren op een voorstel wat is gebaseerd op onjuiste aannames en vervolgens onlogisch of irrationeel is opgebouwd.

Ik zie in het voorstel vooral de wens het thuisonderwijs beter te reguleren maar door de strakke eisen is het daardoor onwerkbaar. En nogmaals, waar komt die wens vandaan? Wat is het uitgangspunt? En klopt dat uitgangspunt? Het antwoord is nee.

In het regulier onderwijs komen steeds meer kinderen met leerachterstanden van school en dat is een ijzersterk argument om duidelijk te maken dat het schoolonderwijs gefaald heeft.

Waar gaat u de capaciteit vandaan halen om al die individuele thuisonderwijzers te beoordelen? Nog minder doen op reguliere scholen met hun thuiszittersprobleem en toenemend functioneel analfabetisme?

Dit wetsvoorstel vergroot het leraressentekort Er wordt één bevoegdheid "per leerling" voorgesteld.

Dit voorstel vergroot de reeds extreme regeldruk in het onderwijs? U gaat ouders aan dezelfde bureaucratie blootstellen als scholen al staan.

Voor veel leerlingen is thuisonderwijs de enige ontsnapping aan het opleggen van nodeloze stempeltjes en het maken van nodeloze psychopathologie.

Voor bijvoorbeeld kinderen met een aan autisme verwante stoornis zijn de verplichte toets momenten onwenselijk. De ontwikkelleeftijden lopen niet synchroon met neurotypische kinderen en daardoor zijn de toets momenten vaak niet haalbaar. Ook leerlingen met een andere beperking of handicap kunnen niet standaard worden getoetst volgens de CITO norm. Hoe meet je dan voortgang? Hoe definieer je voldoende voortgang? Soms heeft een kind meer tijd nodig om een vaardigheid aan te leren. Dat mag en kan geen reden zijn om aan te nemen dat het thuisonderwijs

niet werkt. In het regulier onderwijs komen er ook nog steeds kinderen met leerachterstanden van school en daar ziet men geen reden om te concluderen dat het onderwijs gefaald heeft.

De eis dat er slechts één ouder structureel het onderwijs vorm geeft is ook onhaalbaar. Partners in een gezin geven onderwijs samen en naast elkaar en het is niet zo dat er slechts één ouder is die dit alleen doet. Ook inhoudelijke lessen kunnen door anderen worden gegeven bijvoorbeeld als een kind een specifiek vak wil volgen of als de ouder tijdelijk ziek is. Deze eis is daardoor onrealistisch, onwerkbaar en onwenselijk.

Artikel 15r leidt ertoe dat het betreden van de woning indirect wordt afgedwongen. Dit staat ook in de toelichting. "De vrijstelling kan onmiddellijk komen te vervallen." Dit is een vergaand dwangmiddel dat inbreuk maakt op een grondrecht: het huisrecht. Er kan nooit een zodanig acute situatie aan de orde zijn dat dit binnentreden om redenen van een (op dat moment nog niet eens gegronde aanname van een gebrek aan) onderwijs aangewezen is.

Hopende hiermee enigszins duidelijk te hebben gemaakt dat, mijns inziens, deze vormen van regulering door de overheid, zoals geformuleerd in dit wetsvoorstel, een totale verspilling van belastinggelden is, verblijf ik.

Met hoogachting.